

Arrest

nr. 83 701 van 26 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. CORTVRIENDT, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 november 2010 en heeft zich op dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 maart 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 september 2011.

1.3. Op 17 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 20 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Shibar dat gelegen is in het district Markezi Behsud van de provincie Maidan Wardak. U bent van hazara origine en bezit de sjiiitische geloofsovertuiging. In april 2009 werd u verliefd op HASSANI MINA (O.V. X), die eveneens uit uw dorp afkomstig is. U deed haar een huwelijksaanzoek maar dit werd door haar familie geweigerd. U besloot toen met Mina weg te vluchten naar uw tante die woonachtig is in het district Panjab van de provincie Bamyān. Jullie traden daar op traditionele wijze in het huwelijk. Kort daarop werd Mina echter door haar familie terug meegenomen naar Behsud. U stuurde vervolgens enkele mensen om te bemiddelen maar dat leverde niets op. Integendeel, enkele dagen later werd u door haar familieleden in Panjab in elkaar geslagen. U besloot toen uw eigendom te verkopen en naar Puli Khomri te verhuizen. Ongeveer een jaar later vernam u dat Mina onder dwang was uitgehuwelijkt aan een andere man. Jullie besloten vervolgens opnieuw weg te vluchten, ditmaal naar Europa.

Op 22 november 2010 verklaarden jullie zich vluchteling in België. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u problemen met de familie van Mina. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een Taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht 1 biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Hoewel u op bepaalde vragen die tijdens het gehoor werden gesteld wél de juiste antwoorden kon geven, dient het CGVS op basis van onderstaande bevindingen te besluiten dat deze kennis een ingestudeerde indruk doet vermoeden. Door het gebrek aan evenwicht tussen de zaken die u wel meende te kennen en onderstaande bevindingen aangaande uw gebrekkige kennis van Afghanistan en het dagelijkse leven aldaar, laat u een ingestudeerde indruk na die enkel het ongeloof vanwege het CGVS met betrekking tot uw beweerde herkomst uit Wardak kan bevestigen.

Bovendien bleek ook uw echtgenote HASSANI MINA (O.V. 6.726.043) nauwelijks enige kennis te bezitten over jullie land van herkomst. Ook dit bevestigt de geuite twijfel omtrent jullie beweerde verblijf in de provincie Wardak.

Vooreerst legde u ter staving van uw identiteit een Taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor die u werd uitgereikt in uw district van herkomst op 14 april 2010. Nochtans was u Behsud al negen maanden daarvoor ontvlucht vanwege de problemen met de familie van Mina en vestigde u zich in het district Pole Khomri van de provincie Baghlan (CGVS, p. 14). Als u gevraagd werd waarom u toch die Taskara ginds ophaalde – dit hield immers een risico in – antwoordt u ontwijkend dat u altijd een Taskara had gehad (CGVS, p. 9). U verklaarde in het verleden twee Taskara's te hebben gehad die u beide verloor. Uw eerste Taskara, zo beweerde u, was van hetzelfde type als uw huidige en zou u zijn uitgereikt tijdens het Talibanregime (CGVS, p. 9). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is het huidige type van Taskara nochtans pas in gebruik sinds het Karzai regime. Uw twijfelachtige en onjuiste verklaringen roepen vragen op over de echtheid van het enige identiteitsdocument dat u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag.

Verder bleek uw vrouw dergelijke identiteitsdocumenten nauwelijks te kennen. Als haar gevraagd werd wat de Afghaanse benaming is voor een identiteitsdocument blijkt zij dit niet te weten (CGVS, p. 5). Dit is hoogst merkwaardig. Toen het CGVS haar even later zelf de benaming 'Taskara' voorschotelde, had zij hier al wel van gehoord maar bleek ze niet te weten waarvoor het document eigenlijk dient (CGVS, p.6). Van iemand die beweert haar ganse leven in Afghanistan woonachtig te zijn geweest mag verwacht worden dat zij de Taskara wel degelijk kent.

Verder bleek uw kennis aangaande de recente Afghaanse geschiedenis heel wat hiaten te bevatten. Rekening houdend met de impact die belangrijke politieke veranderingen gehad hebben op de bevolking, en dikwijls in het bijzonder op de Hazara gemeenschap, mag uw onwetendheid hierover verwondering opwekken.

Zo kon u zelfs niet bij benadering zeggen hoe lang het Talibanregime in Afghanistan stand hield. Gevraagd hoelang de Taliban destijds de macht had, stelt u (vreemd genoeg) dat ze in de provincie Bamyān twee jaar aan de macht geweest zijn en u niet weet hoe lang ze elders in Afghanistan aan de macht waren (CGVS, p. 5). In werkelijkheid duurde het Talibanregime circa vijf jaar. Dat u die kennis ontbeert is merkwaardig te noemen rekening houdend met de impact van dat regime op het dagelijkse leven van de Afghaan.

Verder somde u wel een aantal Afghaanse Mujahedingroeperingen op maar bleek u vreemd genoeg de achternaam van Gulbuddin (Hekmatyar) niet te kennen. Dit is bevreemdend aangezien het één van de meest beruchte krijgsheren van Afghanistan betreft. U somde verder een aantal oud-presidenten van Afghanistan op, onder wie de vermoorde Rabbani (CGVS, p. 4). Even later blijkt u echter zijn naam alweer te zijn vergeten, waarmee u de klemtoon legt op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen (CGVS, p. 5).

Als u verder gevraagd werd enkele bekende Pashtunen uit Afghanistan te vermelden, vermeldt u louter Mullah Omar en Osama Bin Laden, waarvan de laatste nochtans niet van Afghaanse origine is (CGVS, p. 5). Als u de vraag nogmaals werd gesteld, slaagde u er niet in andere namen naar voren te brengen. Dit is een erg merkwaardige vaststelling daar het de grootste etnische groep in Afghanistan betreft.

U beweerde verder het laatste jaar in Pole-Khumri te hebben doorgebracht, i.e. een district van de provincie Baghlan. U bestempelt Pole-Khumri echter als een zelfstandige provincie wat erg merkwaardig is. Rekening houdend met het belang van deze bestuurlijke indelingen in Afghanistan en de impact ervan op het dagelijkse leven van de burger, zijn uw verklaringen hieromtrent bevreemdend te noemen. Verder zou u via Maidan Shar destijds naar Puli Khomri gereisd zijn. U bleek echter niet te weten dat Maidan Shar de hoofdplaats is van uw eigenste provincie Wardak (CGVS, p. 8). Dit is hoogst merkwaardig. Aangezien u nagenoeg uw ganse leven in deze provincie woonachtig zou geweest zijn, 2 kan ook dit u moeilijk ontgaan zijn.

Ook toen er gepolst werd naar uw kennis over de recente situatie in uw regio bleek die erg fragmentarisch te zijn. Zo vermeldde u de problemen met de kuchi's een jaar voor uw vlucht uit regio. U voegde eraan toe dat Khalili, de huidige vice-president, toen als bemiddelaar optrad (CGVS, p. 3). Als u echter gevraagd werd zijn volledige naam naar voren te brengen, had u het over 'Mohammed Hussain Khalili' hoewel hij in werkelijkheid gekend is als Karim Khalili. Rekening houdend met zijn invloed op en bekendheid in de Hazara-gemeenschap in Afghanistan en uw regio, is ook die vergissing merkwaardig te noemen. U vermeldde de problemen met de kuchi's in uw regio maar slaagde er niet in een naam van een vertegenwoordiger van hen naar voren te brengen. Ook hier kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de leiders van een groepering die uw regio al jarenlang periodiek teistert.

Verder kon u geen enkele vertegenwoordiger van het parlement uit uw regio naar voren brengen. U verwees louter naar een vrouw van wie u zich de naam niet meer herinnerde (CGVS p.10).

Ook aangaande de verklaringen van uw vrouw werd een gebrek aan kennis van de algemene Afghaanse samenleving vastgesteld en in het bijzonder een gebrek aan kennis van de Hazara gemeenschap.

Vooreerst had zij geen enkel idee van haar geboortedatum noch wist zij toe te lichten welk jaar het momenteel is in Afghanistan of wat het jaartal van jullie vertrek was (CGVS, p. 2). Tevens is zij er

niet van op de hoogte wat de munteenheid is in Afghanistan, hetgeen zeer erg mag verbazen, en bleek zij behalve de Hazara gemeenschap geen naam van andere etnische groepen te kunnen opsommen (CGVS, 3). Van de Tadzjiekse gemeenschap, de op één na belangrijkste bevolkingsgroep in Afghanistan, bleek zij nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 6). Tevens wist zij niet wat de hoofdplaats van Afghanistan was en had ze zelfs nog nooit van Karzai gehoord, de president van Afghanistan sinds tien jaar (CGVS, p. 4). Ook gangbare bestuurlijke termen als woleswali (district) en wolayat (provincie) bleken haar compleet vreemd (CGVS, p. 3).

Wat de eigen leefwereld betrof moet opgemerkt worden dat zij geen enkel ander dorp kon opnoemen behalve jullie eigenste dorp waar jullie steeds woonachtig zouden zijn geweest, hoewel ze ervan bewust was dat er verschillende dorpen in de regio zijn (CGVS, p. 2). In die context is het dan ook merkwaardig te noemen dat zij er wel in slaagde heel wat plaatsen op te noemen die op jullie reisweg lagen naar België. Dit legt tevens de nadruk op het ingestudeerde karakter van haar (beperkte) kennis.

Wat betreft vertegenwoordigers uit uw dorp noemde zij alleen haar eigenste oom en Abdul Rahim, de man met wie ze diende te huwen (CGVS, p. 3). Dit is uiteraard erg vaag. Verder kon zij geen enkele Hazara vertegenwoordiger uit de regio noemen noch in Afghanistan in zijn geheel (CGVS, pp. 3-4). Tevens kon zij niet toelichten waar mensen met medische problemen heengingen indien er nood was aan verzorging (CGVS, p. 7). De ongeletterdheid van uw vrouw kan geen afdoende excuus zijn voor deze gebrekkige kennis. Met deze vragen wordt immers louter gepeild naar de eigen leefwereld waarvoor geen studie vereist is. Bovendien verklaarde uw vrouw dat zij wel degelijk contact had met andere mensen buitenshuis waardoor een begin van kennis verwacht kan worden (CGVS, p. 7).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Wardak, Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke

of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De informatie waarop het CGVS zich baseert om tot onderhavige conclusie te komen vindt u terug in het administratieve dossier. .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/7ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 4 §5 van de richtlijn 2004/83 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming, voert verzoeker aan dat hij woonachtig was in Shibar, een klein dorpje in een bergachtig gebied in Afghanistan, hij weinig contact had met de buitenwereld, hij geen scholing heeft genoten en analfabeet is, zodat het normaal is dat hij weinig parate kennis heeft over zijn land van herkomst en de politieke situatie aldaar. Hij vervolgt dat hij wel kennis had over zijn beroep als landbouwer en zijn echtgenote kon antwoorden op vragen met betrekking tot lokale gerechten. Verzoeker wijst erop dat hij een identiteitskaart indient, uitgereikt in zijn district op 14 april 2010, en betoogt dat het feit dat hij geen exact antwoord kon geven op de vraag waarom hij deze taskara daarginds is gaan halen en het feit dat hij heeft verklaard dat zijn eerste taskara van hetzelfde type was als zijn huidige en hem was uitgereikt tijdens het talibanregime, geenszins het bewijs kan inhouden van de valsheid van dit document. Verzoeker voegt thans een kopie toe van een document uitgaande van de autoriteiten van Puli Khomri waarvan hij de officiële versie wil voorleggen wanneer hij het toegezonden krijgt. Verzoeker vervolgt dat de beslissing genomen is omwille van het feit dat er twijfel bestaat waardoor hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal geen elementen aanbrengt waaruit zou kunnen afgeleid worden dat niet is voldaan aan artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 3, 5 en 6 EVRM, voert verzoeker aan dat zijn echtgenote hardhandig werd aangepakt door haar familie en teruggehaald werd naar haar dorp waar bleek dat zij traditioneel gehuwd was, en wijst hij erop dat ook hij harde klappen heeft geïncasseerd van haar familie. Verzoeker besluit dat in Afghanistan de Sharia geldt en dat indien hij moet terugkeren hij dreigt veroordeeld te worden tot de dood door steniging.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat hij bij terugkeer zal veroordeeld worden tot de dood door steniging.

Bij het verzoekschrift wordt een faxkopie van een stuk in het Dari ingediend. Ter terechtzitting legt verzoeker nogmaals zijn taskara voor, dezelfde faxkopie, een document van de overheid met de

identiteitsgegevens van verzoeker (originelen getoond), en toont hij foto's die zijn verblijf in Afghanistan moeten aantonen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat aan zijn beweerde verblijf in Wardak, Afghanistan geen geloof kan worden gehecht wat nochtans belangrijk is voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging, zoals wordt toegelicht.

2.5.1. Verzoeker ontkent in wezen zijn beperkte kennis over zijn beweerde land van herkomst niet en verklaart dit door het feit dat hij woonachtig was in Shabir, een klein dorpje, waardoor hij weinig contact had met de buitenwereld en hij geen scholing heeft genoten en analfabeet is.

2.5.2. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Shabir, Wardak, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5.3. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij geen formeel onderwijs heeft genoten, hij niet analfabeet is (DVZ, p. 1, CGVS, p. 3) - in tegenstelling tot wat hij stelt in het verzoekschrift - en hij zijn hele leven heeft gewoond in Behsud, Shibari (provincie Wardak), en het laatste jaar in Pole Khumri (provincie Baghlan). Volgens zijn verklaringen vluchtte hij met zijn echtgenote naar een tante in de provincie Bamyan. Voorts kan worden toegevoegd dat verzoeker Hazara is en in de landbouw werkte. Derhalve kan van verzoeker worden verwacht dat hij voldoende informatie moet kunnen tentoonspreiden met betrekking tot zijn regio, de Hazara-gemeenschap en algemene vragen over Afghanistan.

2.5.4. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekers kennis aangaande de recente Afghaanse geschiedenis heel wat hiaten bevat. Zo kon verzoeker niet bij benadering zeggen hoe lang het Talibanregime in Afghanistan stand hield, somde hij wel een aantal Afghaanse Muhajedingroeperingen op maar kende hij de achternaam van Gulbuddin niet, somde hij wel een aantal oud-presidenten op, waaronder de vermoorde Rabbani, maar bleek hij even later de naam te zijn vergeten, kende hij slechts

twee namen van bekende Pashtunen waarvan één niet eens Afghaan is, bestempeld hij Pole-Khumri als een zelfstandige provincie niettegenstaande hij daar het laatste jaar zou hebben gewoond, kende hij de hoofdplaats van zijn eigen provincie niet terwijl hij daar, met uitzondering van één jaar, naar zijn zeggen zijn hele leven zou hebben gewoond, is ook zijn kennis met betrekking tot zijn regio fragmentarisch, en kende hij geen enkele vertegenwoordiger in het parlement van zijn regio. Deze frappante lacunes in verzoekers kennis over zijn regio en Afghanistan maken dat hij zijn afkomst uit Wardak niet aantoonst. Immers, zelfs van iemand met weinig scholing kan verwacht worden dat hij de belangrijke gebeurtenissen van zijn land en regio en die een enorme impact moeten gehad hebben op het dagelijkse leven van de bevolking kan weergeven indien hij daar in werkelijkheid heeft gewoond en gewerkt. De Taliban, de beruchte krijgsheren en bekende Pashtunen hebben de recente geschiedenis van Afghanistan bepaald zodat daarover redelijke kennis mag verwacht worden, wat in casu niet het geval is. Zelfs al zou verzoeker al die tijd in een klein dorpje gewoond hebben, wat in casu niet het geval is volgens zijn verklaringen vermits hij naar Bamyan vluchtte naar zijn tante en ook in Baghlan heeft gewoond, dan nog kan aangenomen worden dat hij de hoofdplaats van zijn provincie kent en weet dat wanneer hij verklaart in Pole-Kumri te hebben gewoond gedurende een jaar, dit geen zelfstandige provincie is. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit Wardak niet aannemelijk maakt middels coherente verklaringen en adequate kennis.

2.5.5. In tegenstelling tot wat verzoeker verder voorhoudt wordt zijn bewering afkomstig te zijn uit Wardak verder ondermijnd door de verklaring dat zijn 'taskara' die uitgegeven was tijdens het Talibanregime dezelfde is als het huidige type 'taskara', aangezien het huidige type 'taskara', volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier, pas in gebruik is sinds Karzai aan de macht is.

In de mate verzoeker zijn afkomst nog probeert aan te tonen met een "document uitgaande van de autoriteiten van Puli Khomri", een document met zijn identiteitsgegevens, en foto's, wijst de Raad erop dat het document van de autoriteiten van Puli Khomri niet in overweging kan worden genomen vermits, bij gebrek aan vertaling, de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van dit stuk. Hoe dan ook, wat de Taskara, het document van de autoriteiten van Puli Khomri en het document met identiteitsgegevens betreffen benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Daarenboven blijkt uit de "Subject Related Briefing" "Afghanistan" "Corruptie en valse documenten" van 1 oktober 2010 dat onder andere civiele documenten op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden en dat deze eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te kopen zijn in Afghanistan of op de zwarte markt van Peshawar in Pakistan (SRB, p. 8).

Wat de foto's betreffen die verzoekers afkomst zouden moeten aantonen wijst de Raad erop dat dergelijke foto's eender waar en wanneer kunnen vastgelegd zijn en derhalve geen bewijs zijn voor zijn afkomst uit Wardak.

2.5.6. De Raad wijst er nog op dat ook de kennis over Afghanistan van verzoekers echtgenote dermate beperkt is dat ook zij haar afkomst uit Wardak niet aannemelijk maakt.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Gelet op alle vaststellingen samen kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat aan de voorwaarde van artikel 57/7ter is voldaan of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen elementen heeft aangehaald waaruit zou kunnen worden afgeleid dat niet voldaan aan deze voorwaarden.

2.7. Aangezien verzoeker zijn afkomst uit Wardak niet aantoont maakt hij ook de vervolgingsfeiten van de familie van zijn echtgenote niet aannemelijk. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas toont hij evenmin een schending aan van de artikelen 3, 5 en 6 van het EVRM door zijn ongeloofwaardig relaas te herhalen en te betogen dat in Afghanistan de Sharia geldt zodat hij geen eerlijk proces zal krijgen en dit quasi onvermijdelijk zal leiden tot de dood door steniging.

2.9. Door opnieuw louter te verwijzen naar zijn ongeloofwaardig relaas ontkracht verzoeker de motieven met betrekking tot de subsidiaire bescherming niet. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS